

Tadeáš a Leonard

Ginevra

Pod dobříšským Vargačem dvě sochy bdí,
po léta skrývají svá proroctví.
Kdo starou vozovou cestou kdy jel,
s pokorou před nimi pokleknout šel.

Zde svatý Tadeáš do knihy hledí,
na co on myslí, jen stránky vědí.
A svatý Leonard za víčky sůl,
ve zdvižené dlani třímá srdce půl.

Nevelký kostelík dává jim stín,
ukážou kudy lidským rozcestím.
Dva svaté z kamene zašpinil čas,
chránili nás dříve a chrání zas.

Půl srdce v dlani je nám znamením,
že naše věky jsou v půli dění.
Nebude žádných slov, nebude vět,
až kniha zavře se, ukáže hřbet.

Tam svatý Tadeáš za každým stoletím otáčí list.
Nerovnou drží stráž, běda až nebude v knize co číst.
A svatý Leonard marně zhoubný osud mění.
Jenom sám, bez andělských gard, varuje další pokolení.

Tam svatý Tadeáš za každým stoletím otáčí list.
Nerovnou drží stráž, běda až nebude v knize co číst.
A svatý Leonard marně zhoubný osud mění.
Jenom sám, bez andělských gard, varuje další pokolení.